

Дубо моја, што ћу те молити,
 Не мој више с дрољом говорити,
 Кад те видим, да с њом разговараш
 Одмах мислим, мене оговараш;
 А кад ћујем још, да она виче,
 И то мислим, да се мене тиче.

*

159.

Седила сам до једанајет сати,
 Седила сам, дику чекала сам;
 Кад је било око дванајет сати,
 Пошта пређе, мени писмо дође,
 И у писму жалостиво пише,
 Да је мене оставио дика,
 Оставио, веру погадио.

160.

Ласно ти је познати девојку,
 Која ти је код мајке љубљена:
 Чарне су јој очи замућене,
 Кано вода из нова бунара;
 Руса јој је коса замршена,
 Ко но свила око жута смиља;